

Havent dinat, camí de retorn. Tot són cares tristes i a la poca estona de fer camí, plenes d'enyorança. Tot són comentaris de moments passats i de records que difícilment en aquesta vida oblidarem.

Com a nota curiosa us he de dir que vàrem trobar un matrimoni, els dos fills de Cassà. Em refereixo a Francesc i Cunillera Mundeta Albertí. Vàrem tenir una gran alegria que, entre tanta de gent, hi hagués algú de Cassà amb les mateixes aspiracions que nosaltres: cercar per uns moments una tranquil·litat i una pau envejables en tots els llocs de la terra.

En el pensament de tots hi ha la mateixa idea, «fins l'any que ve».

NARCÍS ARTAU I VALLS

BIBLIOTECA

Hem rebut del mestre Josep Coll i Ligora dos llibres en els que ens posa al descobert el neixament, història i desenvolupament de la sardana.

Aquest són:

Contra la falsa sardana de Lluís Albert i La Sardana de Joan Amadés.

COMENTARIS

Blai Bonet

El Mar

Confessió de l'autor:

Una tarda, després de moltes voltes per la ciutat, després de furioses voltes entorn meu, vaig pujar a la Cartoixa de Montalegre. A Tiana, davant la creu dels caiguts, vaig trobar un taxi.

- A Montalegre.

- Si.

Darrera els vidres del cotxe, mirava els pins retallats, obscurs, les vinyes roges, les llargues terres ocre, ondulants, i el mar que, lluny, lluia com una làmina d'alumini. I a mig camí, el taxista, un home bo i gris:

- Quants anys té?

- Vint-i-vuit.

- Està cansat de la vida?

- No.

Dins la Cartoixa, a l'esquerra d'un monjo pàl·lid i atlètic, voltava els claustres. El monjo, bru i lleidatà, em posà una mà damunt l'espatlla... Deia:

- Vosaltres, els xicots de la postguerra, porteu el mal com un soldat porta les benes damunt la nafra. El mal en el teu interior no és orgànic. En vosaltres, el mal cobreix la bondat, senzillament. La joventut que viu cremant-se, tu, és més evangèlica del que creieu. Tot el que no és mediocre